

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Armuševa 2/II

10000 Zagreb

Poslovni broj: P-1310/2020

Tužitelj: Stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju, Zelenjak 53, OIB: 97890221051,

Tuženik: DARKO GVOZDEN, OIB: 08376933156, Rapska ulica 25, 23000 Zadar,
zastupan po punomoćniku Jurici Kvartuču, odvjetniku iz Zadra, Dalmatinskog
sabora 2

Radi isplate: 170.000,00 kuna

Ž A L B A

I. Tuženik podnosi žalbu protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: P-1310/2020, od 05. travnja 2022.g., (dalje: pobijana presuda) zbog:

- pogrešne primjene materijalnog prava**
- bitne povrede odredaba parničnog postupka**
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja**
- odluke o troškovima postupka.**

- O b r a z l o ž e n j e -

II. Točkom I. izreke pobijane presude utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 prema tuženiku tuženiku DARKU GVOZDENU iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 u iznosu od 170.000,00 kn uvećan za ugovornu kamatu od 4% koja na taj iznos teče od 02. srpnja 2011.g do 12. lipnja 2013.g, a od 13. lipnja 2013.g. uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja se određuje za razdoblje od dana 13. lipnja 2013.g do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 (pet) postotnih poena, te od dana 01. kolovoza 2015.g pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, sve u roku 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

Točkom II. izreke pobijane presude utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika Darka Gvozden iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 prema tužitelju Stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 u neto iznosu od 33.469,38 kn na dan otvaranja stečajnog postupka.

Točkom III. izreke pobijane presude utvrđuje se da postoji potraživanje tuženika Darka Gvozden iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 prema tužitelju Stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 u iznosu od 20.599,85 kn na dan otvaranja stečajnog postupka.

Točkom IV. Izreke pobijane presude prebijaju se tražbina tužitelja i tuženika utvrđenim iznosima.

Točkom V. izreke pobijane presude nalaže se tuženiku Darku Gvozden iz Zadra, Rapska ulica 25, OIB: 08376933156 platiti tužitelju Stečajna masi iza MGT d.o.o. u stečaju Zelenjak 53, OIB: 97890221051 iznos od 143.530,62 uvećan za zakonsku zateznu kamatu koja se određuje za razdoblje od dana 13. lipnja 2013.g do 31. srpnja 2015.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 (pet) postotnih poena, te od dana 01. kolovoza 2015.g pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena.

Točkom VI. izreke pobijane presude nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 27.142,50 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od daha donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Točkom VII. izreke pobijane presude odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 42.726,25 kn.

Pobijana presuda nije na Zakonu osnovana.

III. Tuženik ističe kako pobijana presuda, ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, proturječi razlozima presude, u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, koji su uz to nejasni i proturječni, a o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika, posljedično čemu je naslovni sud počinio apsolutno bitne povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 – čl. 50. Zakon o arbitraži, 117/03, 84/08, 123/08 i 57/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje u tekstu: ZPP), a koje povrede se u nastavku obrazlažu zajedno sa žalbenim razlozima pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

- Ponajprije se ukazuje kako je presuda nerazumljiva budući da se presudom kao tužitelja navodi društvo koje je brisano iz sudskog registra odnosno društvo MGT d.o.o., OIB: 40418183801, dok se u izreci presude kao tužitelj navodi Stečajna masa iza MGT d.o.o. u stečaju, OIB: 97890221051. Riječ je o dva različita pravna entiteta, prvi je pravan osoba koja je brisana iz sudskog registra i više ne postoji, a drugi obuhvaća cjelokupnu imovinu iza te osobe kojoj Stečajni zakon priznaje stranačku sposobnost. Kraj takvog stanja stvari, presuda ne samo da je nerazumljiva nego se zbog toga ne može niti ispitati, što sve ima za posljedicu da je zbog navedenog propusta prvostupanjskog suda ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

- Nadalje, pod točkom I. izreke pobijane presude utvrđuje se postojanje tražbine tužitelja u iznosu od 170.000,00 kuna, točkom II. i III. pobijane presude utvrđuje se tražbina tuženika u iznosu od 33.469,38 kn te u iznosu od 20.599,85 kuna, dok se u točki IV. Izreke navodi kako se prebijaju tražbina tužitelja i tuženika u utvrđenim iznosima. Međutim jednostavnom matematikom kada se zbroje iznosi utvrđene tražbine tuženika dobije se iznos d 54.069,23 kn

koji kada se odbije od iznosa tražbine tužitelja u iznosu od 170.000,00 kuna, dobije se iznos od 115.930,77 kuna, a ne iznos od 143.530,62 kuna koji je naloženu tuženiku da isplati tužitelju.

Imajući u vidu navedeno, očito je da je izreka pobijane presude oprečna, jer ako tuženika utvrđene tražbine u iznosu od 33.469,38 kn i 20.599,85 kuna tada se prijebojem tih tražbina sa tužiteljevom dobije iznos od 115.930,77 kuna, pa je sud pogrešno točkom IV. Izreke naložio tuženiku da tužitelju isplati veći iznos od 143.530,62 kuna.

Iz navedenog proizlazi kako je sud utvrđujući tražbine tuženika zapravo u cijelosti usvojio njegov prigovor radi prijeboja u iznosu od 54.069,23 kn, ali je propustio pravilno obračunati sam prijeboj odnosno pogrešno je od tražbine tužitelja oduzeo tražbinu tuženika.

Konačno potraživanje tuženika je utvrđeno upravo u iznosu od 54.069,23 kn temeljem pravomoćnog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, broj: St-621/13 od 02. listopada 2013.g. (l.s. 29-31), pa ovaj sud bio dužan utvrditi da postoji tražbina (ne utvrditi tražbinu!) tužitelja utvrđena navedenim pravomoćnim sudskim rješenjem i to u iznosu 54.069,23 kn.

Imajući u vidu navedeno jasno je da postoji proturječje u izreci same presude te proturječje izreke pobijane presude i isprava u ovom spisu s posljedicom da je zbog toga ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

- Nadalje, potrebno je za istaknuti kako je obrazloženje pobijane presude izneseno u toč. 35 presude nerazumljivo i u proturječju s već spomenutim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, broj: St-621/13 od 02. listopada 2013.g. (l.s. 29-31), budući da je tim rješenjem koje predstavlja pravomoćnu i ovršnu sudsku odluku, bez obzira što je donesena u okviru stečajnog postupka, jasno utvrđena tražbina tuženika u iznosu od 54.069,23 kn, pa ovaj sud nije bio ovlašten dijeliti već utvrđenu tražbinu te bez ikakvog objašnjenja izvršiti prebijanje dijela te iste tražbine sa tražbinom tužitelja.

Imajući u vidu navedeno pogrešan je i nerazumljiv zaključak prvostupanjskog suda iznesen pod toč. 35. obrazloženja pobijane presude da je tuženik neosnovano istaknuo prigovor radi prebijanja za iznos od 20.599,85 kuna (razlika između neto i bruto iznosa plaće), budući da je upravo spomenutim pravomoćnim rješenjem utvrđena tražbina u iznosu od 54.069,23 kn. Konačno ako je tuženik neosnovano istaknuo prigovor radi prebijanja za iznos od 20.599,85 kuna, tada se postavlja pitanje zašto je prvostupanjski sud utvrđivao da postoji navedena tražbina i zašto je onda izvršio prebijanje tražbine tužitelja sa tražbinom tuženika, a da pritom u presudi nije naveo da se prebija samo dio utvrđene tražbine u iznosu od 33.469,38 kn.

Sve navedeno ukazuje da je zapravo sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, jer da je isto pravilno utvrdio tada ne bi izgubio iz vida da postoji pravomoćno sudsko rješenje kojim je ukupan iznos tražbine već utvrđen s posljedicom da o tome sud ne može ponovno odlučivati na način da tu tražbinu dijeli.

- Nadalje, a u svezi s prethodno navedenim, sud je propustio utvrditi da plaća u zakonskom smislu predstavlja bruto plaću i da je to pravo radnika odnosno njegovo potraživanje prema poslodavcu. Drugim riječima tražbina po osnovi bruto plaće je tražbina radnika, u ovom slučaju tuženika te ja kao takva kompenzabilna u cijelosti sa potraživanjem koje tužitelj ima prema tuženiku.

Konačno, iz provedenog postupka evidentno proizlazi kako je sud propustio utvrditi i jednu odlučnu činjenicu a koja se odnosi na pitanje je li tužitelj uplatio ili nije razliku između neto i bruto iznosa plaće u iznosu od 20.599,85 kuna u korist računa za potrebe uplate obveznih doprinosa. Naime, ako tužitelj navedeni iznos nije platio tada se može zaključiti da tuženik ostaje bez dijela svoje plaće odnosno tražbine. Ne treba posebno pojašnjavati da

Drugim riječima pogrešnim shvaćanjem da se od potraživanja tužitelja prijebojem ne odbija razlika do bruto iznosa plaće oštećuje se tuženik odnosno radnik, koji na taj način ostaje bez dijela svoje tražbine koja je trebala biti uplaćena u korist računa za potrebe obveznih doprinosa.

- I na kraju potrebno je reći i to da je pobijanom presudom propušteno primijeniti materijalno pravo, zbog čega se pobijana presuda ne može ispitati što za posljedicu ima to ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. čl. 354. st. 2. toč. 11.

Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da tuženik duguje tužitelju na temelju ugovora o zajmu koji je normiran Zakon o obveznim odnosima, dok tužitelj duguje tuženiku na temelju ugovora o radu koji je normiran Zakonom o radu (i drugim pratećim zakonodavstvom poput Zakona o doprinosima). Dakle riječ je o potraživanjima po dvije osnove. Jedna osnova je obveznopravne naravi, a druga je radnopravne naravi. U tom smislu sud se je morao u obrazloženju presude pozvati na relevantne materijalnopravne odredbe iz kojih izvire obveze odnosno prava stranka te obrazložiti o kakvim je tražbinama riječ, jesu li kompenzabilne i u kojem dijelu i slično, što je pogrešno propušteno učiniti, pa ne samo da materijalno pravo nije primijenjeno nego se presuda uopće ne može iskontrolirati odnosno ispitati, jer se stvara dojam da sud nije sudio na temelju zakona.

III. Slijedom svega navedenoga predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske preinači pobijanu Presudu preinači, a p o d r e d n o da pobijanu presudu ukine i vrati predmet na ponovni postupak.

U Zadru, 11. travnja 2022.g

Tuženik po pun.: